

Publicerad 2008-06-30 16:56 av Tessian26

sorg,tvivel,svek,familj,vänner,mod,

Glasflickan

Glasflickan

Av: Ninna

Där hon sitter ensam i sitt eviga mörker

Med en tår som sakta rinner

Nerför hennes nakna kind

Ingen som någonsin kommer stryka hennes kind

Ta henne i sina armar och skydda henne mot mörket

Mörker med fullt av ångest och tårar som hennes ansikte Fårar

Med ett hårt skal och ett fejkat leende

Hon står vid fönstret och känner med handen på glaset och Drömmar

Om människorna som hon ser deras lycka och glädje

Allting som är henne så nära

Alla dom som hon höll så kära

Borta med vinden

Och kvar är bara minnen.

Minnen av känslor och människor

Som hon höll så kärt

Men fick brutalt krossat för att veta att

det ingenting var värt

Tom på kraft och styrka

Svikna minnen

Och sviken själ

Hon mot ljuset darrar

Hon drar ner persiennen

För smärtsamt att titta på

Det som hon aldrig någonsin kommer få

Hennes hjärta sakta faller sönder

Bit för bit

Tår för tår

Men ingen kommer någonsin se hur hon mår

För på insidan sitter det en liten ensam och rädd flicka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tessian26 med Poeter.se id #23767 innehar upphovsrätten